

Patriarhia Română împlinește 96 de ani de la înființare

Patriarhia Română aniversează joi 96 de ani de la înființare.

În urmă cu 96 de ani, în data de 4 februarie 1925, Sfântul Sinod s-a întrunit la București în ședință de lucru, unde a hotărât înființarea Patriarhiei Ortodoxe Române.

Procesul prin care s-a ajuns la ridicarea în rang a Bisericii noastre a început imediat după Marea Unire din 1918.

Potrivit unei declarații oferite pentru Trinitas TV de Pr. Florin Șerbănescu, ideea de înființare a Patriarhiei Române a fost formulată pentru prima dată de Gheorghe Ciuhandu „în cadrul Congresului preoțimii ardeleni de la Sibiu, în 1919”.

„După aceea, alte personalități de marcă ale culturii românești, istorici precum Nicolae Iorga sau Ioan Lupaș, împreună cu mitropolitul primat Miron Cristea, ales la sfârșitul anului 1919, dar și Regele Ferdinand, au continuat să prezinte această necesitate ca un fapt firesc”.

La finalul anului 1924, Mitropolitul Pimen al Moldovei și Sucevei a redactat propunerea ca Mitropolia Ungrovlahiei, cu scaunul mitropolitan la București, să fie ridicată la rangul de Patriarhie.

În acest mod, Mitropolitul primat urma să poarte titlul de Patriarh al Bisericii Ortodoxe Naționale Române.

Documentul a fost semnat de Mitropolitul Nectarie al Bucovinei, de Arhiepiscopul Gurie al Chișinăului și de Episcopii Lucian al Romanului, Roman al Oradiei, Nicolae al Clujului și Ilarie al Constanței.

Propunerea a fost inclusă pe ordinea de zi a Sfântului Sinod în ședința din 4 februarie 1925, condusă de Arhiepiscopul Gurie al Chișinăului.

În timpul luărilor de cuvânt, Episcopul Vartolomeu Stănescu al Râmnicului a prezentat „Actul de înființare al Patriarhatului românesc”.

Cu acest prilej, s-a amintit de rolul important al Ortodoxiei românești de-a lungul timpului.

La finalul întâlnirii sinodale a luat cuvântul Mitropolitul primat Miron care a adresat mulțumiri tuturor celor care pregătiseră înființarea Patriarhiei.

De asemenea, a prezentat câteva gânduri ce urmau să constituie un adevărat program al anilor de patriarhat.

Printre aceste dorințe se număra și aceea de înălțare a unei Catedrale, proiect concretizat în mandatul Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, în concordanță cu rangul de Patriarhat al Bisericii Ortodoxe Române.

„Să nu uităm că, printre altele, în cuvântul rostit de Patriarhul Miron Cristea îndată după înscăunare a vorbit răspicat și despre necesitatea înființării unei Catedrale a Mântuirii Neamului”, a mai spus Pr. Florin Șerbănescu.

Înființarea Patriarhiei Române a fost recunoscută și aprobată, cu unanimitate de voturi, de Senat și Camera Deputaților. În 23 februarie 1925 legea în cauză a fost promulgată de Regele Ferdinand.

În data de 12 martie 1925 Bisericele Ortodoxe surori au fost înștiințate, printr-o scrisoare irenică, de cele împlinite.

În luna mai a anului 1925, această scrisoare irenică a fost trimisă Patriarhiei Constantinopolului prin Dragomir Demetrescu, profesor la Facultatea de Teologie Ortodoxă din București.

Din cauza vicisitudinilor politice, Patriarhul Constantinopolului, Constantin VI (1924-1925), a fost nevoit să se retragă din scaun și nu a mai putut convoca Sfântul Sinod pentru a răspunde acestei scrisori.

În luna iulie a anului 1925 este întronizat ca patriarh al Constantinopolului Vasile al III-lea (1925-1929), care, luând în considerare hotărârea Bisericii Ortodoxe Române, prin tomosul cu nr. 1579 din 30 iulie 1925, a recunoscut ridicarea acesteia la rangul de Patriarhie.

Întronizarea ca prim Patriarh al României a Mitropolitului Miron Cristea a avut loc în data de 1 noiembrie a aceluiași an 1925.

— Foto credit: Robert Nicolae / basilica.ro